

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจปัญหาการออกเสียงYo-on(เสียงพยัญชนะควบ)ของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย เพื่อวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดในการออกเสียงYo-on(เสียงพยัญชนะควบ)ของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยและเพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรของผู้เรียนที่มีผลต่อความแตกต่างในการออกเสียงYo-on(เสียงพยัญชนะควบ) ผลการวิจัยนี้เป็นประโยชน์โดยตรงต่อการวางแผนการสร้างความแบบฝึกทักษะการออกเสียงพยัญชนะควบและการวางแผนการทดลองใช้กลยุทธ์การสอนการฝึกออกเสียงภาษาญี่ปุ่นเพื่อพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียน ขอบเขตของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยสำรวจและเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่1-4 จำนวน120คน จาก2สถาบัน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปและแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์โดยกำหนดคำทดสอบทั้งสิ้น100คำ

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่1 มีปัญหาการออกเสียงพยัญชนะควบในอัตราที่มากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่2 นักศึกษาชั้นปีที่3 และนักศึกษาชั้นปีที่4 ตามลำดับ กล่าวได้ว่า ผู้เรียนที่มีระยะเวลาการเรียนภาษาญี่ปุ่นมานานกว่าจะสามารถออกเสียงพยัญชนะควบได้ดีกว่า และลักษณะข้อผิดพลาดในการออกเสียงพยัญชนะควบของผู้เรียนที่พบมีหลายแบบ ได้แก่1) ออกเสียงพยัญชนะควบเป็นเสียงพยัญชนะเดี่ยว 2)ออกเสียงพยัญชนะควบเสียงสั้นเป็นเสียงพยัญชนะควบเสียงยาว 3)ออกเสียงพยัญชนะควบเสียงยาวเป็นเสียงพยัญชนะควบเสียงสั้น 4)ออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวเป็นเสียงพยัญชนะควบ5)ออกเสียงพยัญชนะควบไม่ชัดเจน 6)ออกเสียงพยัญชนะควบเหมือนคำในภาษาไทย 7)ออกเสียงพยัญชนะควบผิดเพี้ยนเป็นคนละเสียง และ8) ข้อผิดพลาดอื่นๆ นอกจากนี้ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลบางประการ ได้แก่ ระดับการศึกษา ภูมิสำเนา ประวัติการศึกษาภาษาญี่ปุ่น ประสบการณ์ในการใช้ชีวิตอยู่ที่ประเทศญี่ปุ่น สถานที่ที่ศึกษาภาษาญี่ปุ่นก่อนเข้ามหาวิทยาลัย และการได้รับการสอนวิธีการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นจากอาจารย์ในชั้นเรียนหลังเข้าเรียนมหาวิทยาลัย มีผลต่อความแตกต่างในการออกเสียงพยัญชนะควบของผู้เรียนชาวไทย